

[Ole Vig Jensen]

ikke er en skole for alle børn. Den jammer, man ofte kan høre over, at de dygtige børn har manglende muligheder i folkeskolen, er efter vor opfattelse ikke at sammenligne med de manglende muligheder, som skolen har i dag for at hjælpe netop de svage børn i skolen. Vi må erkende, at indførelsen af 9 års undervisningspligt har skabt problemer, også ganske betydelige problemer, i skolen igennem de senere år, men vi mener ikke, at vi skal ophæve denne udvidelse af undervisningspligten. Jeg tror, at vores opgave i de kommende år ligger i at udvide undervisningsbegrebet. Det, der er behov for, er tilbud til den gruppe af elever, som først og fremmest er praktisk indstillet og ofte har gode og veludviklede evner på området. Fra radikal side er vi indstillet på at ville være med til at overveje oprettelsen af værksteds- og produktionsskoler. Det er et noget ømfindtligt emne, der ikke sådan uden videre kan klares, det er erkendt, men vi mener altså, at tiden er inde til nu for alvor at komme med nye initiativer, som kan være et reelt tilbud til den gruppe i folkeskolen, som har vanskeligt ved at klare de boglige krav, der stilles. Vi understreger, at folkeskolen netop skal være for alle elever, og derfor tror vi, at det er dér, der skal sættes ind.

Vi har også den opfattelse, at hvis det skulle vise sig muligt at løse nogle af de problemer, der knytter sig netop til skolens svageste elever, løser vi en række af skolens andre problemer, også dem, man med en vis ret kan føre frem i forhold til de mere bogligt begavede, for de har naturligvis ikke de samme muligheder, hvis de skal arbejde i en skole, der ikke fungerer tilfredsstillende.

Vi tror dog nok, at nogle af de største problemer i folkeskolen i dag knytter sig til skolens indre liv. Det er påpeget i øvrigt af flere af talerne, det er citeret fra Lærerforeningens årsmøde, og jeg skal gerne understrege også, at jeg tror, det knytter sig til en række af de nye sociale opgaver, som skolen har fået at løse. Det har forespørgerne i øvrigt selv gjort opmærksom på.

Jeg tror også, det er rigtigt konstateret, at de fleste af ordførerne har været indstillet på at ville være med til at tage fat på det problem, og vi tror, det må gå omkring en omlægning af lærernes tjenestetid. Vi har været tilbageholdende på området. Vi syntes, at vi skulle i gang med den nye folkeskolelov, før

vi foretog justeringer på området her. Vi mener fra radikal side, at tiden er inde til at give lærerne bedre muligheder for at løse en række af de opgaver, der knytter sig til skolens daglige liv, og som også er i forlængelse af de krav, vi har stillet i folkeskoleloven, om at udbygge samarbejdet mellem skole og hjem, stadig en vigtig opgave.

Hvis det skulle være muligt at komme igennem – og det mener vi absolut vi bør prøve – med en sådan tjenestetidsomlægning, mener vi måske nok også, at man fra lærerside skal være åben over for eventuelt at lade andre end egentlige folkeskolelæreruddannede lærere få lejlighed til at arbejde i skolen. Her tænker jeg naturligvis på tanken om, at vi må udvide undervisningsbegrebet og have etableret værksteds- og produktionsskoler. Her får vi brug for andre typer af lærere – hvis man vil kalde dem det – end dem, der lige umiddelbart i dag uddannes på vore seminarier.

Med hensyn til uddannelserne for de 16–19-årige er vi af den opfattelse, at der er foregået en så lang og intens debat herom gennem de senere år her i tinget, at vi vel ikke i øjeblikket skal koncentrere vore kræfter netop om det område, selv om vi erkender, at der på længere sigt er behov for en debat igen om de 16–19-åriges uddannelser, også ud fra et ønske om at sikre en bedre koordinering, en bedre samordning, af disse uddannelser.

Der er én ting i den forbindelse, som jeg godt vil pege på, og som jeg beder ministeren være opmærksom på. I en tid, hvor der bliver taget mange og udmærkede initiativer i forbindelse med bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden, hvoraf en række også har et uddannelsesmæssigt sigte, tror jeg, det er vigtigt, at man på den ene side giver den størst mulige frihed til, at disse initiativer kan tages og får lov til at leve videre, men på den anden side beder jeg ministeren være opmærksom på, at hvis ikke der på dette område sker en koordinering med de tilbud, vi i øvrigt giver til vore 16–19-årige både på det boglige område og i de praktiske uddannelser, mener jeg måske nok, at vi kan køre af sporet med nogle af de tiltag, som vi har gjort bl. a. også med de erhvervsfaglige grunduddannelser.

De videregående uddannelser er en tung kolos i uddannelsessystemet, og jeg vil også